

РЕШЕНИЕ

№ 21798

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 06.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4712** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.9а, ал.2 т.4 вр. с ал.1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ и вр. с чл.10, ал.1 т.22 от ЗЧРБ и Наредбата за условията и реда да издаването на визи и определяне на визовия режим /Н./.

Образувано е по жалба на Д. М. Д. А., гражданка на Й., лично и като законен представител на малолетните си деца Р. У. А., [дата на раждане], гражданка на С. и М. У. А., [дата на раждане], гражданин на С. срещу ОТКАЗ за издаване на виза вид „Д“ от 12.04.2025г. по заявление от 27.02.2025г., постановен от завеждащия консулската служба на посолството на Република България в [населено място], Х. Кралство Й., М. Г..

На първо място се твърди, че отказът е незаконосъобразен, необоснован, поради несъответствие с материалния закон. Подчертава се, че молителката и малолетните ѝ деца са членове на семейството на У. А. М., на когото с Решение № 8687/14.08.2024г. на председателя на ДАБ МС е предоставен хуманитарен статут в Република България. С оглед изложеното У. М. е поискал разрешение за събиране на семейството си на основание чл. 34, ал. 1 ЗУБ, като е получил такова с Решение № 12290/26.11.2025 г. на председателя на ДАБ. В следствие на това Д. А. е подала заявление за издаване на виза тип „Д“ в Посолството на Република България в [населено място], Х. Кралство Й., по което е получила отказ. Отделно се визира, че отказът е немотивиран, няма изложени конкретни основания. Допълва се, че е нарушен принципа за пропорционалност по чл. 6 АПК, поради засягане на правото на личен и семеен живот по смисъла на чл. 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ). С оглед изложеното –се моли да се уважи жалбата и да се отмени отказа като се върне преписката със задължителни указания на ответника.

В съдебно заседание Д. М. Д. А. се явява лично, както и Р. У. А. и М. У. А. -малолетни, чрез законния си представител своята майка Д. М. Д. А., чрез адвокат Т. И.. Процесуалният представител поддържа становище, че оспореният отказ е неправилен и незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Излага съображения, че се касае за деца и следва да бъде преценен висшия им интерес, което е задължение на административния орган. Счита, че се нарушава правото на личен и семеен живот и възможността на семейството да живее в цялост. Претендира разноски.

Ответната страна се представлява от юрисконсулт К., която оспорва жалбата. Излага съображения, че отказът е законосъобразен и мотивиран. С оглед изложеното се моли да се отхвърли жалбата. Прави се възражение по разноските за другата страна.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата от 16.04.2025г. е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, издаден на 12.04.2025г. -е в срок, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Трябва да се има предвид, че производството пред ответника е започнало по заявления от 27.02.2025г. /л.18, л.28 и л. 39/. Към тях са представени описаните документи- копия на паспорти и на тримата апликанти (л.23л. 33 и л. 49), 3 броя копия на карта на чужденец с хуманитарен статут на У. А. М., гражданин на С., с валидност до 22.08.2027г. (л.22), декларация за брак сключен между У. А. М. и Д. А. сключен на 21.08.2016г. л.23 –гръб); семеен статус от гражданския регистър на С. (л. 24-гръб); удостоверение, че лицето Д. А. не е осъждано (л. 25-гръб). Приложени са сертификати за раждане на малолетните деца и др.

Отказът е постановен по формуляр като е отбелязан чл.10, ал.1 т.22 от ЗЧРБ- че има данни, че целта на влизането на молителя и нейните малолетни деца е да използват страната като транзитен пункт за миграция към трета държава.

Към преписката на л.52 е представена Заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на министъра на външните работи, с която предоставя правото за отказ за издаване относно визите на директора на Дирекция „К. отношения“, началник на отдел „Национален визов център“, служителите в отдел „Национален визов център“ както и по т. 3 консулските длъжностни лица в задграничните представителства на РБългария, а ако това лице отсъства от определения му заместник.

Представена е и на л.51 Заповед №1 от 26.01.2025г. на посланика на РБ в Й., с която персонално е определен за 3. издалия отказа М. Г..

Представено е и писмо от ДАНС на л.72, в което е изразено положително становище, тъй като апликантът не е бил идентифициран като заплахата за националната сигурност.

На л. 69 е писмо от Дирекция „Миграция“ на МВР, в което е посочено, че в случаите при вземане на решение за събиране на семейства от ДАБ при МС, дирекция „Миграция“ не изразява становище при издаване на виза „Д“.

На л. 74 е решение № 12290/26.11.2024г. на председател на ДАБ МС, от което се установява, че се разрешава на У. М. да се събере на територията на Р България с неговата съпруга Д. А. и техните деца Р. У. и М. У. и неговата майка Х. М..

На л. 76 се намира трудов договор № 163/07.11.2024г. сключен между У. А. и „КМП Билд“ ЕООД.

На л. 77 е представено писмо от ДАБ при МС до директор на дирекция „К. отношения“-МВнР относно съдействие за издаване на необходимите документи за пътуване при поискване на съпругата и децата на У. А., с предоставен хуманитарен статут с решение № 8687 от 14.08.2024г.

В съдебното производство е разпитан свидетеля У. А. Баки М., чрез преводач от арабски език Д. Т., който заяви, че е съпруг на жалбоподателката Д. и баща на двете малолетни деца. Обяснява, че е в България от една година и един месец и не е напускал страната, както и че няма намерение

да го прави. Твърди, че е подал заявление за събиране на семейството си, защото иска да остане в Р България заедно с членовете на цялото му семейство.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

В чл.9е от Закона за чужденците в РБ е посочено, че условията, редът и отказът на издаване на визи се определя с акт на МС вкл. условията за съгласуването им, съобразно инструкцията на министъра. С оглед изложеното приложимата наредба е Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, както и ИНСТРУКЦИЯ № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. Видно от Наредбата - чл.25, ал.3 отказът за издаване на виза – следва, ведно с релевантните бележки да се отрази върху заявлението. Решението по арг. на чл.29, ал.3 се взема от консулското представителство. Видно от Заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на министъра на външните работи и Заповед №1 от 26.01.2025г. на посланика на РБ в Й. –постановилия отказа М. Г. разполага с компетентността да разгледа и да се произнесе по заявлението. Следователно – отказът е постановен от компетентен орган.

Относно възражението, че не е мотивиран акта - следва да се има предвид, че има изложени единствено правно основание по чл.10, ал.1 т.22 от ЗЧРБ- че има данни, че целта на влизането на молителя и нейните малолетни деца им е да използват страната като транзитен пункт за миграция към трета държава

Тези правни основания – причини за отказ, маркирани от законодателя в посочената правна норма, СЪДЪТ НАМИРА, ЧЕ не са съотнесени към конкретните факти, заявени от молителката.

В конкретния случай, административният орган изобщо не е взел предвид, наличието на стабилен административен акт - Решение № 12290/26.11.2024 г. на председателя на ДАБ, с което е разрешено на У. А. М., [дата на раждане] , да се събере на територията на Република България със своята съпруга Д. М. Д. А., и техните малолетни деца Р. А. У. и М. А. У..

В тази връзка, съдът счита, че безспорно е доказана родствена връзка между У. А. М. и жалбоподателката, като тази връзка е преценена освен това и при издаването на решението за събиране на семейството. Съгласно чл. 34, ал. 7 от ЗУБ, визи на членовете на семейството се издават след разрешението по ал. 2 и 4, от българските дипломатически или консулски представителства. Видно от посочената разпоредба, издаването на виза, не е поставено под условие, а следва задължително да се издаде такава, след като компетентен орган, предоставящ международна закрила е преценил, че са налице предпоставките по закона, да се събере едно семейство. Съгласно чл. 8, ал. 1 от Конвенцията за правата на човека и основните свободи постановява, че "Всеки има право на зачитане на неговия личен и семеен живот, на неговото жилище и тайната на неговата кореспонденция", като (ал. 2) намесата на държавните власти в ползването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите". Аргументи и доказателства за прилагане на изключението не са ангажирани от ответника.

С оглед изложеното се прави извода, че отказът е бланкетен, като позоваващ се единствено на правната норма, което е необосновано. Когато се отказва предоставянето на определено право следва за лицето да е ясна причина за това, конкретната такава, съотносима към неговата хипотеза. Не може мотивите да се дописват в хода на производството по оспорване на отказа. Същите е желателно да са изложени в самия акт, но могат и и отделно становище към преписката са се намира, което конкретно не е така. Следователно отказът е незаконосъобразен, поради което трябва да се отмени и преписката да се върне на ответника за ново разглеждане на заявлението с

обсъждане на събраните доказателства.

В заключение следва да се допълни, че доказателствената тежест – за това, че има причини за отказ е на ответника. Той следва да установи, както предпоставките по чл.10, ал.1 т. 22, така и съответното предложение от ЗЧРБ. Не е спорно, че отказът за издаване на виза от типа на процесната се съставят на формуляр по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (Н.). Изложеното обаче не означава, че не трябва да има кратки мотиви на база представените документи, които да обосноват посочено правно основание. Неизлагането на конкретни мотиви е в нарушение на императивната норма на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. В този смисъл е и съдебната практика по идентични основания за отказ, че „визираните в акта законови норми са общо и бланкетно формулирани, а при постановяването му неговият издател е задължен да изпълни с конкретно съдържание визираните нормативни текстове, като следва да формулира ясно и недвусмислено относимите факти, които касаят заявителя, а не такива по принцип. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Наредбата), в която изрично е регламентирано нормативното изискване за мотивиране на отказа. –така Решение № 2109 от 17.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 12377/2020 г., IV о., Решение № 9392 от 13.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12417/2019 г., IV о., също Решение № 5447 от 28.04.2021 г. на ВАС по адм. д. № 2641/2021 г., IV о.

Съдът счита, че административния орган не е извършил и преценка на относимите факти и обстоятелства относно приложението на ЗЧРБ и ЗУБ и разпоредбите им, такива съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на виза. Следователно –касае се за процесуално незаконосъобразен отказ, поради което същият следва да се отмени и преписката да се върне на ответника с разглеждане на заявлението.

С оглед изхода от спора –следва на оспорващата да се присъдят 1000лв. платено адвокатско възнаграждение и разноски от 10лв. д.т. Не се споделя възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като присъденото такова е в минимален размер по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.1 от АПК

РЕШИ:

По жалба на Д. М. Д. А., гражданка на Й., лично и като законен представител на малолетните си деца Р. У. А., [дата на раждане] , гражданка на С. и М. У. А., [дата на раждане] , гражданин на С.

ОТМЕНЯ като незаконосъобразен ОТКАЗ за издаване на виза вид „Д“ от 12.04.2025г. по заявление от 27.02.2025г., постановен от завеждащия консулската служба на посолството на РБ в [населено място], Х. Кралство Й., М. Г.

ВРЪЩА преписката на ответника за произнасяне съобразно мотивите.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Д. М. Д. А., гражданка на Й., разноски в размер на 1010лв.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи.

СЪДИЯ:

Съдия:

